

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Technische Glaswerke Ilmenau GmbH pokryje, poza własnymi kosztami, całość kosztów Komisji Wspólnot Europejskich poniesionych w związku z postępowaniem w przedmiocie środków tymczasowych i postępowaniem odwoławczym.
- 3) Technische Glaswerke Ilmenau GmbH pokryje koszty poniesione przez Schott AG w związku z postępowaniem w przedmiocie środków tymczasowych.
- 4) Schott AG pokryje własne koszty związane z niniejszym postępowaniem.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Länsrätten i Stockholms län — Migrationsdomstolen — Szwecja) — Yunying Jia przeciwko Migrationsverket

(Sprawa C-1/05) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 43 WE — Dyrektywa 73/148/EWG — Obywatel państwa członkowskiego prowadzący działalność na własny rachunek w innym państwie członkowskim — Prawo pobytu wstępnego małżonka, jeśli wstępny i małżonek są obywatelami państwa trzeciego — Obowiązek po stronie wstępnego zgodnego z prawem przebywania w państwie członkowskim w chwili, gdy dołącza do swojej rodziny w państwie członkowskim prowadzenia działalności — Wymagane dowody dla uznania za wstępnego na utrzymaniu)

(2007/C 42/04)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Länsrätten i Stockholms län — Migrationsdomstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Yunying Jia

Strona pozwana: Migrationsverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Utlänningsnämnden — Wykładnia art. 43 WE, art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz. U. L 257, p. 2) oraz art. 1 lit. d) i b) dyrektywy Rady 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli państw członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług (Dz.U.

L 172, str. 14) — Prawo pobytu dla wstępnego małżonka, gdy oboje są obywatelami państwa trzeciego, obywatela państwa członkowskiego prowadzącego działalność na własny rachunek w innym państwie członkowskim, który to wstępny pozostaje na utrzymaniu tego obywatela państwa członkowskiego — Obowiązek po stronie wstępnego zgodnego z prawem przebywania w państwie członkowskim w chwili, gdy dołącza do swojej rodziny — Wymagane dowody dla uznania za wstępnego na utrzymaniu

Sentencja

- 1) Prawo wspólnotowe, w świetle wyroku z dnia 23 września 2003 r. w sprawie C-109/01 Akrich, nie zobowiązuje państw członkowskich do uzależnienia przyznania prawa pobytu obywatelowi państwa trzeciego, będącemu członkiem rodziny obywatela wspólnotowego, który skorzystał ze swobody przepływu, od tego, czy członek rodziny przebywał wcześniej zgodnie z prawem na terytorium innego państwa członkowskiego.
- 2) Wykładni art. 1 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli państw członkowskich w obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług, należy dokonywać w ten sposób, że przez wyrażenie „na [ich] utrzymaniu” rozumie się konieczność wsparcia materialnego członka rodziny obywatela wspólnotowego, który w rozumieniu art. 43 WE osiedlił się w innym państwie członkowskim, ze strony tego obywatela lub jego małżonka, w celu zaspokojenia zasadniczych potrzeb tego członka rodziny w jego państwie pochodzenia w chwili, gdy ten składa wniosek o dołączenie do tego obywatela. Wykładni art. 6 lit. b) tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że dowód na konieczność wsparcia materialnego może zostać przedstawiony za pomocą wszelkich odpowiednich ku temu środków, lecz samo zobowiązanie się obywatela wspólnotowego lub jego małżonka do utrzymywania tego członka rodziny nie musi być uznane za dowód na istnienie jego rzeczywistej zależności.

(¹) Dz.U. C 57 z 5.3.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 stycznia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Överklagandenämnden för Högskolan (Szwecja) — Kaj Lyyski przeciwko Umeå universitet

(Sprawa C-40/05) (¹)

(Swoboda przepływu pracowników — Artykuł 39 WE — Przeszkody — Kształcenie zawodowe — Nauczyciele — Odrzucenie kandydata do kształcenia, zatrudnionego w szkole w innym państwie członkowskim)

(2007/C 42/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Överklagandenämnden för Högskolan (Szwecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kaj Lyyski

Strona pozwana: Umeå universitet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Överklagandenämnden för Högskolan (Komisja odwoławcza ds. szkolnictwa wyższego) — Wykładnia prawa wspólnotowego, w szczególności art. 12 WE — Środek w dziedzinie kształcenia zawodowego służący krótkoterminowemu zaspokojeniu zapotrzebowania na wykwalifikowanych nauczycieli w państwie członkowskim, skierowany do nauczycieli zatrudnionych w szkołach i mający na celu umożliwienie im uzyskania kwalifikacji wymaganych do zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony — Odrzucenie kandydata do kształcenia będącego obywatelem tego państwa, lecz zatrudnionego w szkole w innym państwie członkowskim

Sentencja

Prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu organizującemu w określonych ramach czasowych kształcenie, którego celem jest krótkoterminowe zaspokojenie zapotrzebowania na wykwalifikowanych nauczycieli w państwie członkowskim, które wymaga, aby kandydaci do kształcenia byli zatrudnieni w szkole w tym państwie, jednakże pod warunkiem, że stosowanie tego uregulowania nie prowadzi do odrzucenia co do zasady kandydaty nauczyciela niezatrudnionego w takiej szkole, które następuje bez dokonania uprzedniej i indywidualnej oceny zasług tego kandydata w szczególności w odniesieniu do jego umiejętności i możliwości przeprowadzenia nadzoru nad częścią praktyczną kształcenia odbytą przez kandydata, bądź zwolnienia go z obowiązku jej odbycia.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 11 stycznia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii**

(Sprawa C-175/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/100/EWG — Prawo autorskie — Najem i użyczenie — Wyłączne prawo zezwalania na oddanie utworu w użyczenie publiczne — Odstępstwo — Zasady wynagrodzenia — Wyłączenie — Zakres)

(2007/C 42/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Shotter i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik, E. Regan SC, J. Gormley, Advisory Counsel)

Interwenient po stronie pozwanej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: I. del Cuivillo Contreras, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 i 5 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 346, str. 61) — Odstępstwo od wyłącznego prawa zezwalania na oddanie utworu w użyczenie publiczne — Zakres

Sentencja

- 1) Wylączając obowiązek zapłaty wynagrodzenia należnego twórcom z tytułu oddawania ich utworów w użyczenie w stosunku do wszystkich kategorii instytucji publicznych oddających utwory w użyczenie w rozumieniu dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1 i 5 tej dyrektywy.
- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii ponosi swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 stycznia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii**

(Sprawa C-183/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/43 — Artykuł 12 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 1 lit. b) i art. 16 — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Ochrona gatunków)

(2007/C 42/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek, pełnomocnik, M. Wemaëre, adwokat)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciel: D. O'Hagan, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja art. 12 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 1 lit. b) oraz art. 16 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7)